Diumenge 30 (B) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 10,46-52): En aquell temps, quan sortia ell [Jesús] de Jericó amb els seus deixebles i una gran multitud, el fill de Timeu, Bartimeu, cec, captaire, s'asseia a la vora del camí. I havent sentit que era Jesús el Natzarè, començà a cridar i dir: «Fill de David, Jesús, tingues compassió de mi!». I l'increpaven molts perquè callés, però ell cridava molt més: «Fill de David, tingues compassió de mi!». I Jesús, aturant-se (...).

La pregària de petició de béns

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui contemplem el cec Bartimeu, captaire, que «s'estava assegut vora el camí» a l'entrada de Jericó. Precisament, per aquest camí passa Jesús Natzarè. És el camí que condueix a Jerusalem, on es consumarà la Pasqua, la seva Pasqua sacrificial per a nosaltres.

En aquest camí el Senyor troba Bartimeu, que ha perdut la vista. Llurs camins es creuen, esdevenen un únic camí. «Fill de David, Jesús, tingues pietat de mi!», crida el cec amb confiança. Aquesta oració toca el cor del Crist, que es deté, el mana cridar-lo. El moment decisiu fou l'encontre personal, directe, entre el Senyor i aquell home que patia. Es troben un enfront de l'altre: Déu, amb el seu desig de guarir, i l'home, amb el seu desig d'ésser guarit. Dues llibertats, dues voluntats convergents.

—«Què vols que et faci?». Déu ho sap, però pregunta; vol que sigui l'home qui parli. Vol que l'home es posi de peu dret, que trobi el valor de demanar allò que li correspon per la seva dignitat.